

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului risipitor

Vin pe pământ cuvânt, și este așezat în cartea sa cuvântul Meu și merge el apoi până la margini, precum este scris să se vestească peste tot Cuvântul lui Dumnezeu, ca apoi Eu să Mă arăt și să fiu Biruitorul și să-i strâng de-a dreapta Mea pe fiii lui Dumnezeu și să Mă arăt cu ei, cu cei ce cred venirea Mea și cuvântul Meu peste pământ în acest timp.

De fiecare dată Eu, Domnul, spun cine sunt. Am cetate de piatră și este ea zidită prin cuvântul Meu și prin cei ce cred și Mă primesc și-Mi scriu cuvântul pe vatra neamului român și Mi-l vestesc peste tot, și iată, Mă fac cuvânt de deasupra și am lângă Mine cetele sfinților și ale îngerilor și am în duminica aceasta nume mare peste ea, nume luat de către părinții sfinți din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, și grăim în duminica aceasta despre pilda fiului risipitor, și treaptă cu treaptă merg fiii bisericii lui Hristos pregătindu-se pentru intrarea în postul cel pentru praznicul învierii Mele, ziua Mea de slavă și a celor ce cred în ea și fac voia Mea, și nu a lor pe pământ.

Pace vouă, fii străjeri în cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! E zi de duminică, fiilor, și grăim din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani. S-a scris în Scripturi atâta de puțin din faptele și lucrările Mele de atunci, iar din puținul acela s-a tot tăiat de a rămas și mai puțin. Apostolii Mei de atunci știau multe din Scripturile scrise până atunci în mijlocul lui Israel, dar multe apoi au fost scoase și ascunse de către vrăjmașii Mei, așa cum a fost și cartea lui Enoh, care avea în ea venirea Mea de acum două mii de ani și, iarăși, pe cea de acum, pe care Mi-o scriu cu voi, și despre care se vestea încă de pe atunci și se putea înțelege bine locul și timpul și lucrul pe care-l voi lucra la sfârșit, dar cartea aceea a fost pitită ca și multe alte lucrări ale Domnului, dar apoi am descoperit lui Ioan iarăși pe cele ce vor fi la sfârșit, și apoi venirea Mea și mireasa Mea în chip deslușit, și toate câte au fost așezate de el în cartea numită Apocalipsa lui Ioan, o, și a pus Ioan legătură scrisă în ea ca nu cumva să încerce careva să mai adauge sau să scoată din ea ceva, și a spus celor ce ascultă cuvintele proorociei acelei cărți că de va mai adăuga cineva ceva la ele Domnul va trimite pedepsele scrise în cartea aceasta, iar de va scoate cineva din cuvintele acestei proorocii va scoate Domnul partea lui din pomul vieții și din Ierusalim și de la cele scrise în cartea aceasta, iar cel ce însetează, acela să vină să ia în dar apa vieții.

Aceste cuvinte au fost încărcate cu putere cerească și n-au mai putut fi ascunse și stau mărturie și se împlinesc, și s-a încheiat cu aceste cuvinte cartea rămasă mărturisitoare lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, dar iarăși s-au scos din ea multe prin vreme și au fost schimbate cuvinte și fapte și numere, că mulți s-au încumetat să facă aceasta, dar vin Eu, Domnul, și aduc de știre și aduc din cele scoase, aduc prin cuvântul Meu cel de azi, căci Eu de aceea am venit și vin, și sunt lumina lumii dacă vin, precum este scris.

O, câte cuvinte, câte lucrări, câte taine au fost risipite, dar Ioan a spus apoi că vine Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ și a legat să nu se scoată din cartea sa vestirile lui Dumnezeu spre împlinirea lor, și a scris Ioan de multa Mea lucrare rămasă nescrisă și a spus: *«Sunt și alte multe din lucrările lucrute de Domnul, și care dacă s-ar fi scris amănunțit, lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile care s-ar fi scris»*.

O, fiilor, așa a fost și cu cuvântul Meu cel de azi, și prin care am grăit mult, mult peste pământ, dar neavând cine să-l scrie de fiecare dată așa cum astăzi este el scris în cetatea Mea de acum când vin și cuvintez de deasupra, o, n-a rămas scris pe pământ tot cuvântul Meu din vremea aceasta, și trebuie să spun aceasta, căci am avut mereu popor la masa Mea

de cuvânt grăit șaptezeci de ani pe pământ acum, la sfârșit de timp, dar dacă nu-l ții în minte, creștine, îl calci, și trebuie iar și iar să ți-l amintesc, iar voi să vi-l aduceți aminte unul altuia când îl călcați, fiilor.

O, e mare însemnătate împlinirea cuvântului Meu pentru ca să se îplinească Scripturile cele pentru acum scrise, căci de aceasta atârnă împlinirea lor, fiilor. În toată vremea cuvântului Meu din vremea aceasta au fost și ridicări, au fost și căderi pe cale ale creștinilor, dar dacă s-ar fi scris toate n-ar fi încăput cartea pe pământ.

Iată pilda fiului risipitor! O, fiilor, cu greu se mai întoarce azi cel care s-a smuls din viță ca să rodească din sine apoi. Vița este lucrarea și hrana bisericii Mele, este Domnul pe masă de hrană, o, și s-au smuls de la masa aceasta unii după alții cei ce s-au smuls ca să rodească din sine, dar soarta lor este uscarea mlădiței și aruncarea ei în foc, precum este scris, și asta este soarta celor ce nu dau să învețe și să le placă învățătura. Cine dă să fie codaș la învățatură, adică la îndatoriri, acela să fie codaș și la drepturi, căci așa se cuvine după cântar drept, și totul este după merit, iar cel nemeritos, să caute cu umilință față de toți ceilalți, căci este nemeritos, este leneș, după cum alege să fie, după rodirea slabă pe care și-o alege, adică răsplată după faptă, nu altfel.

În cei două mii de ani de biserică a lui Hristos s-au tras mulți din rând și s-au risipit cu credința și cu alegerea și și-au făcut voia lor și sunt fiii cei rătăciți și plecați de la părinți de parte, dar greu se mai întorc dacă s-au dus, chiar dacă pilda rostită de Mine acum două mii de ani făgăduiește iubire pentru cel ce s-ar întoarce acasă la Tatăl, la biserica lui Hristos așa cum a fost ea la început cu mersul ei.

O, e greu să se umilească cei cărora li se pare că au hrană de-a lor, căci oamenii lui antichrist au tot rupt din trupul bisericii Mele și s-a fărâmițat unitatea și turma, dar pe cei rămași câți mai sunt îi păstoresc Eu de aproape și le spun lor așa:

O, fiilor care aveți credința cea dintâi a bisericii Mele și viața învățată de la părinții sfinți, voi, fiilor, cei ce v-ați ales dintre cei chemați să fiți popor al cuvântului Meu, o, pedepsiți-vă greșalele ca nu cumva să vă pedepsească ele pe voi apoi. Faceți aceasta la vreme de fiecare dată, așa cum scrie în Scripturi pentru fiii ascultării, căci Eu, Domnul, stau deasupra și cobor în cetate lucrul Meu cel de azi pe pământ pentru întărirea și întregirea turmei după începutul ei cel dintâi.

Iată ce lucrare au de împlinit cei din curțile Mele de azi, și iată cum îi învăț Eu, începând de la ei și până la voi, cei ce vă știți popor al cuvântului Meu: O, nu risipiți sfințenia prin care sunteți fiii lui Dumnezeu și ai venirii Lui acum cuvânt pe pământ! Nu adormiți această mare grijă și lucrare, cu care-Mi slujesc cei ce stau întru întâmpinarea Mea ziua și noaptea, căci singuri ați ales să fiți în poporul Meu și sunteți datori să ascultați pentru statul aproape de Mine, lângă izvorul Meu care curge de deasupra peste cetatea Mea de cuvânt.

Așadar, fiilor din cetatea Mea, să știe cei ce caută spre voi că nu e de stat cu voi de vorbă din partea lor, iar ei au de urmărit cuvântul Meu de peste voi și de crezut în el și de împlinit apoi de către cei ce dau să caute spre voi. Animalul sortit să stea lângă om caută stăpân ca să-l slujească, iar stăpânul să-l îngrijească pentru credințioșia lui, pentru iubirea lui cea pentru stăpân.

Cei ce vor să fie ai lui Hristos tot timpul, iar și iar îi învăț pe ei așa: Cântați, fiilor, cântați mult, adică tot timpul, cântați, ca să vă fie mintea frumoasă, curată, sfântă, lucrătoare, rugătoare spre Domnul sau slăvindu-L pe El, și veți scăpa de păcatele minții, de ispitele care lovesc prin minte în voi ca să alegeți singuri să-Mi fiți fii încercați! Faceți această ascultare ce v-o dau. Prețuiți și iubiți cântarea și multa cântare. Ea să vă însoțească mintea și lucrul minții și al mâinilor și umilința inimii, fiilor, și așa veți putea să nu risipiți sfințenia care vă ține lângă Tatăl și puterea pentru supunere cu ascultarea cea pentru sfințenie, fiilor, căci voi nu sunteți oarecare popor, și așa nu veți rătăci sau pierde pe Dumnezeu.

O, iată ce înseamnă Dumnezeu, și cei ce sunt ai lui Dumnezeu, înțelegând ei cine sunt Eu și cine sunt ei! Cu câteva zile mai înainte de moartea Mea prin cruce M-am dăruit ucenicilor Mei și le-am spus dându-le lor pâine și vin: «*Acesta este trupul Meu și sângele Meu, luați pe Domnul și mâncați!*» M-am dat lor cu totul ca să rămân cu ei, și ca să rămână în Mine ei, iar după învierea Mea le-am spus: «*Eu Însumi sunt, pipăiți-Mă!*»

O, iată ce înseamnă Dumnezeu, și cei ce sunt ai lui Dumnezeu! Din Dumnezeu ce eram din vecii, am trecut în pântecele Fecioarei Eu Însumi, și apoi am trecut în pâine și vin Eu Însumi, Eu întreg, și apoi trec în voi Eu Însumi întreg, cu toate măduarele Mele ca să fiți voi Eu Însumi, fiilor, și în toate Eu Însumi, Eu, Cel ce sunt de la început și până la sfârșit, până în veci mereu astăzi sunt. Amin.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de aluatul fățarniciei și curățiți-vă unii pe alții de acest vrăjmaș viclean, care vă risipește sfințenia și Ființa Mea din voi. Nu vă risipiți în cele fără Dumnezeu. Adunați-vă în Tatăl, fiilor. Tatăl are iertarea cea pentru voi dacă veți urî întunericul și cele ascunse în voi, și fățarnicia, fiilor. O, aceasta este învățătura din ziua aceasta sfântă și veți putea ține departe de voi lucrarea cea fără Dumnezeu în ea, iar voi veți rămâne și veți lucra ca fii, fie că veți aduce rod, fie că veți fii voi înșivă rod, dacă nu căutați mai mult să vreți și să lucrați și să puteți, iar rodul este curat, fiilor, și de aceea vă ajută să puteți.

Acum, vă dăruiesc cuvântul care Mă ține cu voi și lângă voi și în voi: Pace vouă! Orice furtună nu strică nimic în fața acestui cuvânt de pace de la Mine peste voi.

Nu risipiți sfințenia, păstrați-o întregă și veți putea cu pacea în toate, cu pace vouă, așa veți putea, mereu, mereu așa, o, fiilor! Amin, amin, amin.

19-02/03-03-2024